

MARSALL LÁSZLÓ

Szikrák és Tövis**Kies Börtön a „Szép új világban”***Aldous Huxley emlékére*

*A sikkasztó rab lika
kis-kerek rubrika,
abba jegyzik a nevet.
Bilincset fíng pecsételi,
a Rab köhög-lődörög.
Míg a rabőr szárnyas bika,
pneumatik-szögesdróton
odafenn ring,
ott csicsereg vagy röhög.*

Az influenzás varjú hattyúdala

*Míg a rotytom alatt páráll,
Varnyú-torkom ágon kárál,
cipő-talpra, mint a varga,
harákolva ütöget,
pökök bajos faszöget.
Nyomot hagyok – vész-porontyot,
Erinnüsi vérem potyog,
Ember fertelmet eszeget...
Madár-kóros ember vagyok.
Ember-kóros madár leszek.*

Hirtelen szélvihar a lakók szemszögéből

*Közepesen díszes belvárosi ház udvara fölött
hirtelen támadó szélrohanat Medárdus idején
fölszipantja a szellőző-akna égő-hagymás-
rántotta-szagú konstans légterét.
Kifelé csapódnak, töredezve-ropogva hullnak
fakerekek, ablaküvegek, tapsol a cseréptető.
Üvöltöznek a házbéliek: „csukd be azonnal!”
„Pelenkástúl gurdul tótágast a gyerek”
Dörzsöli tenyerét a szuterénben lakó üveges:
„Jó szél! Én szelem, te áldott munkaadó!”
Míg albérleti sufniájában mereng a matematikus:
„csak vektor-skalár, nem vektor-vektor függvény!
Ó! ez az egyszeri légiparádé nem rotáció!”*

Az esendő lány

*Az esendő Lány szemérme,
akár a földobott érme –
Fej vagy Írás – egyik-másik
eljuttat a pincsi-ágyig.
Jönnek a Sors-kártolók,
akár Angyal, akár Ördög,
lesz, aki lóg, vagy meglóg.*

Midőn a leszboszi**Sappho A. Bretonba belebútt**

Szőrös borz-alak, liba-lába sárga,
ütközőbakos vasutas közegben
talpfákon billeg, borzad az epém is,
mered a szőröm.

Szólanék némán, görögül felejtek,
vulva tátogat, sajog a hasam is
Tűnj el innen már; kani-modoroskám,
mákonyos Ármány.

Nem leszek Hattyúd, benyakalni Lédás
álnok ingerrel leszboszi poétát!
Álomból való libalába sárgát
most elijesztem.

Ódai végszó-iz, keserű ital vagy,
hübriszi bakfity, fekete Kiáltvány,
mintha bensőmben dideregne... Édes...
Meghalok érted.

Az amerikai Nagybácsi

Yenki-benki gangos Bácsi,
USA-polgár és mohácsi,
van kolosszus Rambója,
ki is örök győző Vitéz,
Bácsi maga agyafúrt ész,
Bankban dagad bankója.
Vékonypénzű Dokit szerez,
aki nyúlhájjal gyógyszerez,
tessék-lássék így szünedez
Gangos bácsi kankója.

A szemüveg és tokja párbeszéde

– Hová bújtál én-Jucikám,
Kettényiló kis tokocskám?

– Itthagytál a Hentes pultján,
Te nagyorru dioptriás Szemüveg.

– Milyen Hentes melyik pultján?
Elveszett lupém és a póttokom,
Kerestess meg a Hentessel mobilon.

– Nem tudom, ha velőscsontból
velőt ütne a tokomba Hentesem,
lopná Mami velőstül a Jucikád,
mi lesz Velünk, Istenem?!

– Ne félj, Jucikám, tokocskám!
Ha a Mami autók részén átszökken,
követi Őt infravörös távcsövem!
Én-Jucikám, ne légy olyan oktalan,
estére már együtt leszünk,
üveg nélkül – toktalan!

Strófa egy koholt Hősi Énekből

Elöl megy a kordinátor,
Mögötte Ő, Toldi Nádor,
Szekercével Toldi Nádor
Kupán vágja Kordinátort.
Lőn ezután Kordiná-Tor,
Csontjain pár falánk bodor
Pulikutya rágicsált,
Immáron a Kordinát
Kis körzetben bűdös odor,
Hol Tor volt, ott krumplibokor,
És egy szál Nebántsvirág.